

KRTEK A JEŽCI

Starý ježek potkal na mezi krtka.

„Hej maličký! Na slovíčko! Budeme stavět hrad; já na zemi a ty pod zemí.“

„Budeme,“ přisvědčil krtek, „A to hned.“

„Jen se poradím ještě s bratrem,“ odpověděl ježek.

Krtek zatím ryl a ryl.

Přišel ježkův bratr.

„Budeme stavět hrad,“ řekl první ježek.

A bratr na to: „Tři kroky bude dlouhý, dva široký a jeden vysoký. Ale jakou dáme střechu? Zavolejme ještě strýce.“

Krtek zatím ryl a ryl.

Přišel ježek strýc a tomu řekli: „Budeme stavět hrad. Jeden krok bude dlouhý, dva široký, tři vysoký.“

„Střechu dáme šindelovou,“ řekl strýc. „Ale jaké dveře? Poproste o radu ještě kmotra.“

Krtek zatím ryl a ryl.

Přišel ježek kmotr. Ježek bratr a ježek strýc mu řekli: „Budeme stavět hrad. Dva kroky bude dlouhý, dva široký, dva vysoký. Střechu dáme rákosovou.“

„A dveře na závory,“ honem radil kmotr. „Ale jaká okna? Ještě se zeptejte děda.“

Krtek zatím ryl a ryl.

Přišel ježkův děd.

„Budeme, dědečku, stavět hrad. Tři kroky bude dlouhý, tři vysoký, tři široký. Střechu dáme doškovou, dveře na zámek.“

„Okna proti slunci,“ mínil dědeček a dodal:

„Ještě si to rozmyslete.“

Vtom šla babička s nůsí. Ježkové se schoulili do klubíčka a stařenka je odnesla všechny na trh.

Krtek si zatím hověl v hradě pod zemí. Než se pět ježků urádilo, vystavěl jeden krtek bezpečnou skrýš.

(Josef Kožíšek)